

DUMINECA

Organ de propagandă religioasă și morală
și organ informativ al AGRU-lui din Eparhia Maramureșului

Bluroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirii No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

Tăria catolicului.

Generația de azi e slăbită atât sufletește, decât și fizicește. Dacă e sufletește debil, e de vină și educația în care a avut și are parte, care numai intelectul îl exploatează și nu se adresează sentimentului și mai cu seamă voinții. Așa, fără desvoltarea voinții, mulți rămân semidoctji, alții lunecă pe panta desnădăjduiților, iar lipsa de educație sentimentală face că mulți trăesc vieața instinctelor și toate cunoștințele lor nu sersesc de-a le innobilita, ci numai la procurarea mijloacelor de a le hrăni. Educație fizică însă e în plină înflorire. Lăsând la o parte pudicitatea și bunul gust, ea tot mai mult absorbe educația sufletului. Ne mirăm că omul de azi, totuși nu e mai viguros, decât cel

de ieri. Nu e, pentru că educația fizică nu se îngrijește să învățăm încă din tinerețe că tot excesul slăbește organizmul nostru și fiecare patimă ne roade sănătatea.

Intre aceste împrejurări, de unde își va lua catolicul forța, care îl va deosebi de acatolici și care îl va ajuta să poată suporta, cu cap ridicat și zâmbitor, greutățile și nenorocirile vieții? Această forță nu o poate lua dela oameni, pentru că nici ei nu-o au, nici din lume care tinde să-l facă slab. Sănătatea și tăria, numai Pâinea cerească, Sf. Euharistie, îi va da generației de azi,

Deci să ne grăbim la masa divină. Să mâncăm corpul Domnului și să bem sângele lui și vom avea forță și vieață. Isus ne-a spus: „De nu veți mânca

trupul Fiului omului și nu beți sângele lui, nu veți avea vieață întru voi.

Cel ce mănâncă trupul meu și bea sângele meu are vieața vecilor.

Cel ce mănâncă trupul meu și bea sângele meu, întru mine rămâne și eu întru el.

Isus ne chiamă. El e izvorul tăriei noastre. Să luăm cât mai des Trupul și Sângele lui. Un orator bisericesc spune că cine numai odată într'un an se cuminecă, cum poruncesc poruncile bisericii, face ca omul care ține cură de slăbire, numai atâta mănâncă să nu moară. Cura de slăbire însă micșorează rezistența omului față de microbi boalelor tot așa cura de slăbire sufletească micșorează rezistența sufletului față de ispite.

Deci să putem rezista ispitelor, trebuie să luăm Sf. Euharistia cât mai des. Vom vedea că aceasta e

singurul leac a necazurilor și slăbiciunilor noastre sufletești. Ne vom câștiga prin Euharistie altă, nouă și măreață concepție de viață.

Oratorul sus amintit spune: Isus ar fi putut să-și aleagă de ascunzișul lui în Sf. Euharistie electricitatea, pentru că e forță foarte mare. Ar fi putut să se ascundă în aur, acestuia se'nchină cei mai mulți. Se ia fața unei picături de rouă, e mai dragălașă roua, decât pâinea. Să vină între noi

în chipul unui frumos trandafiri care e mai grațios decât bucata de pâine. Isus însă a ales pâine și vinul ca să exprime ce putem aștepta dela Sf. Euharistie. Pâinea de toate zilele ne dă forța, vinul veselia. În sfânta Euharistie ne câștigăm forță și veselia adevărată, necomparată cu nicio forță și veselie.

Veniți la Izvorul forței și veseliei sfinte.

I. B.

S'a dus un prieten.

Cântări tânguitoare prin zidurile reci
Cerși-vor pentru mine repaosul de veci.
(M. Eminescu)

De-odată cu primele raze sfioase de soare, dătătoare de căldură, veselie, lumină și pace; de-odată cu adierea primăvăratecă a vântului ucigător de moarte și trezitor de viață; de-odată cu apariția celor dințiu vestitori de sfârșit de iarnă: ghiociei plăpânzi și gingași, ghiociei radiatori de miresme, farmec și tainice șoapte evocatoare s'a stins și a plecat din aceasta lume a vremelnicilor înșelătoare, după lungi și cumplite suferințe, un fost exemplar conșcolar, un inimos prieten în floarea vârstei de 23 de ani: Carol Kemény.

Aceasta crudă realitate, mi-a împărtășit-o necrologul—ultimul bilet de vizită al omului—cter-

nizator de nume ce acum se șoptește discret, pătrunzător și trezitor de lacrimi de durere și prilejuitor de adâncire în gânduri...

Îl știam de mult sortit morții, cu toate ajutoarele posibile umane și cu tot optimismul pe care-l nutream... Nu aș fi dorit să moară încă, pentru că adevărata poartă a drumului vieții sale, acum avea să i-se deschidă; abia acum a început să guste fructul jertfelor și strădeniilor sale depe băncile școlii. Dar Pronia cerească a dispus, ca acest drum altfel să-l parcurgă de cum a dorit el și de cum am dorit și noi. A plecat pe drumul veșniciei—drumul de neîntrerupt al întregului

neam omenesc —, lăsând în urma sa, adânci regrete și dureri.

Trecând ocazional prin Baia-Mare, am plecat să-i văd mormântul găzduitor. Am intrat în cimitir în imperiul morților. Peste tot: profundă liniște și pace, aspecte nostalgice, sobrietate și monumentalism: salcii triste și plângătoare, brazi înalți, liliaci înmuguriți, frunze veștede, vieți stinse și uitate, pietre de morminte, inscripții, flori de primăvară, cântece de păsări... Prin alee, se strecoară în nuanțări, panglici de umbre și jocuri de lumini seducătoare și încântătoare. Pășesc încet, alene, rătăcitor și recules. Emoții adânci și fiori reci, încep să mă pătrundă. Imaginea expresivă a morții zguduitoare, din ce în ce mai mult: trupuri dragălașe fără de viață, ochi și graiuri stinse pentru totdeauna, buze palide cu ultimul surâs, oase albe, cântări tânguitoare de prohod...

Însfârșit, am sosit la locul doririlor, am sosit la mormântul prietenului meu iubit. Privesc lutul proaspăt și rece, care acopere și apasă trupul ce a fost dornic de viață; pe cununile și jerbele de flori nevinovate, din zboruri măestrite și zumzăitoare se așează albine harnice, pentru a căuta poleu și nectar. — Aș dori să-l văd, dar nu-l mai pot vedea; aș dori să-i vorbesc dar nu mai pot vorbi. Totul este zadarnic, totul s'a sfârșit... Nu știu ce să fac. Să plâng? Să-mi împletesc tristețele năvalnice în gând?...

Prietenul doarme pentru totdeauna, prietenul a plecat... O atitudine de rugă mi-am luat și mi-am înălțat gândul din întunecimea mormântului la Dumnezeu; m'am rugat pentru odihna lui veșnică. Am mai stat puțin în liniștea monumen-

tală, și de-odată cu glasul clopotului de amiază, am plecat apoi cu el în gând pe drumul amintirii, drum ce rămâne pentru totdeauna...

Odihnească în pace!

Gavril Bălan

Astăzi numărul ziarelor e foarte mare. Statistica întocmită la Biblioteca Academiei Române din București pe 1935 arată că numai în țara noastră sunt 118 cotidiene; 1.258 săptămânale; apoi 974 reviste; în total 2.350 periodice. Socotind cam 2.000 de exemplare pentru fiecare publicație periodică, rezultă un număr total de 4.700.000; deci, aproximativ tot la trei locuitorii români, un ziar. Se știe, anume, că numărătoarea din 1930 arată, în România, 18 milioane 026.000. O lucrare mai nouă din care spicuim aceste date, face și alte socoteli.

Ea ne arată mai deaproape cum stă Presa noastră Catholică și în deosebi cea unită. La catolicii de rit latin se vine un ziar la 64 inși. La Români uniti, se vine unul la 112 inși. Deci suntem mai înapoiați decât frații noștri, concetățeni ai aceleiaș țări, că de cei din străinătate să nu vorbim. Aceasta stare de lucruri nu mai poate dăinui.

Am fi nedrepti dacă am acuza marea Presă românească, mai ales cea din capitală, de vrăjmășie împotriva Bisericii noastre. Nu! Ea nu e dușmană! De atâtea ori, în timpul Constituției (1923), cu prilegiul votării Legii Cultelor (1928) sau a ratificării Concordatului (1929), această presă a apărat drepturile firești ale Bisericii noastre. Și, pentru această inimoasă apărare, îi aducem cu dragă inimă toată recunoștința și mulțumita noastră. Ceeace suntem nevoiți ai băga de vină, este indiferența, neutralitatea ei, când e vorba de a întemeia adevărate convin-

Pentru Dumineca Presei.

I. P. Sfințitul Mitropolit Alexandru Nicolescu a publicat următoarea Circulară, adresată Veneratului Cler al Arhidiecezei greco-catolice române de Alba Iulia și Făgăraș.

No. 1500—1938.

PENTRU DUMINECA PRESEI
(a treia Duminecă din Postul sf. Paști).

IUBIȚI FRAȚI ȘI FILI!

În înțelegere cu confracții mei episcopi, am hotărât ca, de aici înainte, în fiecare an, la Dumineca crucii, a treia din Păresimi, din înălțimea amvonului să se arate însemnătatea Presei Bune, și preoți și credincioși, împreună să se roge lui Dumnezeu, pentru triumful ei. în mijlocul neamului românesc.

Cerând numai acestea, nu voim câtuși de puțin să împiedicăm organizarea unor lucrări mai de seamă pentru acest scop, cum ar fi: conferențe, serbări speciale, opere parohiale pentru răspândirea Presei Bune ș. a.

Ca modest început, servească deocamdată, pentru orientarea generală, acestea cuvinte ale noastre:

I.

Prin Presă, de obicei, se înțeleg publicațiile cotidiene sau periodice, ziarele și revistele. Nu trebuie să mai spunem că astăzi Presa e o mare putere; mai curând ar trebui să recunoaștem că ea este marea putere; aceea a tuturor forțelor umane, cu înrăuirea cea mai întinsă, mai statornică, mai trainică.

Cuvântul are o hotăritoare înrăuire asupra gândirii și faptelor noastre. Dovadă? Școala, tribuna publică, amvonul! Când cuvântul e scris și tipărit, el pierde ceva din viața și căldura comunicării nemijlocte, dar câștigă ca întindere și durată. Învățătorul are în fața sa o clasă de elevi. Cuvântătorul sau predicatorul câteva sute de ascultători. Ziarul însă poate fi în mii și zeci de mii de mâini. Cuvântul trece și se uită repede; el nu se aude decât la anumite soroace, mai mult ori mai puțin depărtate. Ziarul rămâne. El revine zilnic, în altă și altă formă, asupra aceluiași probleme, pătrunde și convinge toate sufletele, așa precum picăturile de apă pătrund și sapă pietrele cele mai aspre.

geri religioase și morale, în sufile.

Descriind Europa, după tratatul din Paris (1856) Ioan Eliade Rădulescu sub pseudonimul Ioan Prosdociu, își bate joc de propaganda catolică, pe care o aseamănă cu sbieretul măgarului, iar pe S. Părinte Papa de la Roma îl înfățișează ca pe fiara apocaliptică.

Astăzi asemenea atacuri nu se mai găsesc în Presa românească, se găsesc însă altele. Chiar dacă nu în Presa cea mare, în o anumită Presă se cere mereu denunțarea Concordatului și desființarea oricărei legături a țării noastre cu Vaticanul, ca și când Papa, iar nu România, ar avea nevoie de concordat, ca și când acestea legături ar fi spre paguba altei credințe, ca și când un Stat modern ca al nostru ar putea lipsi dintr'un loc, unde se tratează chestiuni comune, de mare însemnătate pentru toți.

Mai păcăluiește marea Presă Românească de atâtea ori împotriva moralei creștine; arătând prea mare interes pentru crime și procese scandaloase; încurajând libertinajul, infidelitatea conjugală, disprețul pentru căsătorie și viața familiară; inserând ilustrațiuni și reclame indecente și imorale, etc.

Firește, împotriva unei astfel de prese trebuie să ne apărăm. „Tovărășiile rele strică obiceiurile bune” (I. Cor. XV, 33). Cine citește, regulat, ziare nereligioase, licențioase, necreștinești, chiar dacă nu-și pierde cu totul credința și sentimentul moral creștin, trebuie să simtă totuși cum îi slăbesc convingerile, cum

și se tocește simțul moral, cum și se rătăcește conștiința. Să nu spună nimeni că e tare în credință și morală, deci lui citirea unui ziar scandalos nu-i poate pricinui nici o stricăciune. Chiar dacă el ar fi tare, dă pildă rea, smintește pe alții. Să nu cugete nimeni că bănuții, ce-i dă el pe gazete ori tipăriturile, sunt de puțin folos. „Picurii cu strop de strop fac al mărilor potop”, zice poetul George Coșbuc. De aceea Constituția papală „Officiorum et munerum” oprește citirea „ziarelor, foilor, scrierilor periodice, ce anume atacă religia și bunele moravuri”, cerând episcopilor, să arate urmările triste ale acestor citiri.

Iubiți frați și fii!

Găsim, că e de prisos să arătăm cu numele toate ziarele, cari au greșit sau gresesc împotriva credinței și a moralei creștine. Ca orice lucru omenesc, Presa poate fi întrebuințată bine sau rău.

În Viața lui Esop de La Fontaine cetim următoarea întâmplare: Într'o zi Xantus, voind să ospăteze niște prieteni, a însărcinat pe Esop să cumpere ce va găsi mai bun și nimic altceva. Acesta n'a cumpărat decât limbi, pe care le-a pregătit cu tot felul de sosuri. Și întâia și a doua și a treia mâncare a fost numai de limbi. Oaspeții, la început, erau încântați; pe urmă se desgustară. — „Nu ți-am poruncit să cumperi ce e mai bun?” întreabă Xantus — „Ei, și ce e mai bun decât limba?” reluă Esop. „Ea e legătura vieții omenesti, cheia științelor, organul adevărului și al minții. Cu ea zi-

dești cetățile și le cultivi; cu ea înveți, convingi, stăpânești în adunări. Îți faci cea dintâiu dintre toate datorințele, de a lăuda pe Dumnezeu”. — „Ei bine!” zise Xantus, care voia să-l păcălească. „cumpără-mi mâine ce e mai rău; după față, vreau să arăt oaspeților mei și partea din dos”. A doua zi, Esop făcu să se servească aceleași mâncări, sub cuvânt că limba e tot ce poate fi mai rău pe lume. Ea pricinuitoarea neînțelegerilor, a proceselor, a desbinărilor, a răsbœaielor. Dacă ea e organul adevărului, este și al minciunii și ceea ce e și mai rău al calomniei. Ea sfărâmă cetățile și indeamnă la stricăciune. Dacă de-o parte, ea laudă pe Dumnezeu, tot ea îl hulește, îl injură și îl blastemă.

Iată, în această pildă din viața lui Esop, toată istoria Presei!

II.

Dorind a incuraja partea cea bună, anume cea pronunțat catolică, a Presei românești, recomandăm următoarele publicații periodice de interes mai general:

1. Agru, organul Asociațiunii generale a Românilor Uniți, apare lunar în Cluj, Str. I. C. Brătianu 25 (Academia Teologică) cu abonament anual de 200, iar pentru membri 100 lei.

2. Cultura Creștină, Blaj, Târnava Mică, revistă lunară pentru intelectuali, cu abonamentul anual în țară de 300 lei pentru particulari, 500 lei pentru instituții, autorități, străinătate, iar pentru preoți, profesori, învățători, studenți: 250 lei.

3. Curierul Creștin, organ al eparhiei de Cluj-Gherla, cu un

adaos neoficial, apare de 2 ori pe lună în Cluj, Str. Regina Maria 10 (Tipogr. Diecezeană) cu abonament anual de 200 lei.

4. Cuvântul Adevărului, organ bisericesc, omiletic și pastoral, apare lunar la Mănăstirea Bixad, Satu-Mare, cu abonament anual de 250 lei.

5. Decalogul, săptămânal de atitudine creștină, București III. Str. General Christian Tell 18, abonament anual 200 lei.

6. Dumineca, organ de propagandă religioasă și morală și organ informativ al A.G.R.U.-lui din eparhia Maramureșului, Sighet, Piața Unirii 25, abonament anual 100 lei.

7. Inima lui Isus, revistă lunară religioasă pentru popor, Blaj, Târnava—Mică, 50 lei anual.

8. Micul-Misionar, revistă lunară ilustrată pentru tinerime a Operei pentru propagarea credinței din România, comitetul diecezan Oradea, Bihor, Parcul Ștefan cel Mare 8, abonament anual 20 lei, de încurajare 50 lei.

9. Misionarul, organ al Operei Pontificale pentru propagarea credinței, apare trimestrial (tot la trei luni) Lugoj-Severin, abonament anual 20 lei pentru particulari și 50 lei pentru instituții.

10. Misionarul Eucharistic, organ al Asociației preoților adoratori, Mănăstirea Bixad, Satu-Mare, apare lunar, abonament anual 20 lei.

11. Stonul Românesc, foaie oficială a Diecezei Lugojului, apare de 2 ori pe lună Lugoj, Episcopia, jud. Severin, abonament 200 lei.

12. Tinerimea nouă, revistă lunară a reuniunilor Mariane, Blaj, Târnava Mică, abonament anual 35 lei.

13. Unirea, foaie bisericească politică, apare în fiecare Sâmbătă, Blaj, Târnava Mică abonament anual 200 lei. E cel mai vechiu periodic unit.

14. Unirea Poporului, Blaj, Târnava Mică, apare săptămânal, abonament anual 150 lei în țară și 300 lei în străinătate.

15. Vestitorul organ al Eparhiei române unite, Oradea-Bihor, Parcul Ștefan cel Mare 8, apare și ca revistă de cultură religioasă la 1 și 15 a fiecărei luni; abonament pentru parohii 200 lei, pentru particulari 160 lei pentru membrii AGRU-lui 100 lei anual.

Deși sunt destinate în rândul întâiui catolicilor de rit latin, totuși fiind neaoș românești, recomandăm și următoarele periodice:

Farul Nou, București II. Str. General Berthelot 19, apare săptămânal, având ca protectoare pe Sf. Bernadeta, iar ca lozincă Cristos și Patria, cu abonament anual de 100 lei în țară și 200 lei în străinătate.

Lumina Creștinului, Iași (Moldova) Str. Ștefan cel Mare 56, Institutul Presa Bună revistă lunară a Apostolatului Rugăciunii, cu abonament anual de 50 lei în țară și 100 lei în străinătate. Viața revista populară catolica redactată de P.P. Franciscani conventuali Săbăoani—Roma, abonament anual 50 lei în țară și 80 lei în străinătate.

Recomandându-Vă călduros aceste periodice, iubiți Frați și Fii, vă rugăm să le sprijiniți în felul îndatnat:

abonându-le atât voi înși-vă cât și făcând pe alții să le aboneze,

procurându-le inserțiuni, și corespondențe folositoare.

Ca la toate lucrările, însă zadarnic va osteni brațul și mintea omului, dacă va lipsi darul Domnului.

Deaceea să ne rugăm și noi, cu autorul imitațiunii lui Christos (III, 2):

Mai vărtos vorbește tu, Doamne Dumnezeule, care miști și luminezi pe proroci (deci și pe adevărații scriitori, tu poți să mă povățuiești, deplin: ei fără de tine, nimica nu pot. Ei pot să scoată sunete sau cuvinte, dar duh nu pot să dea. Ei pot grăi frumos; dar dacă tu taci, vorba lor nu prinde. Ei scriu slove, dar tu dai înțeles. Ei desvelesc taine, dar tu dai cheia celor tănuite. Ei poruncesc, dar tu ne ejuți, să împlinim poruncile. Ei arată calea, dar tu dai putere, să putem umbla pe ea. Ei lucrează din afară, tu înveți și luminezi inima. Ei udă, tu dai rodnicie. Ei strigă cu cuvântul dar tu dai auzului înțelegere.

Iar pentru ca așa să fie Presa catolică românească, vom zice cu toții un Tatăl Nostru și o Născătoare de Dumnezeu, în această zi sfântă de Duminecă, pe care o vom numi de aci înainte și Dumineca Presei.

Darul Domnului nostru Isus Hristos cu voi cu toți Amin.

Blaj, la 19 Martie 1938.

Citiți și răspândiți
„Dumineca“

Un vis.

Mătușa Todora avuse vis așa de frumos și trist că pe chipul ei de șaptezeci de ani de dimineață străluci bunătatea. Acest eveniment era cea mai mare minune în familia Codreneștilor, deoarece mătușa Todora avea un obicei rău, bombănind se culca și bombănind se trezea. Se certa cu fiica ei, îl ocărea pe ginerele, pe nepoții care îi stăteau în cale îi ghiontea. Mâncarea ei era ori prea rece, ori fierbinte, iarna îi era prea frig, vara prea cald. N'a fost ceas să nu se căiească, ba că o doare capul, ba o junghe în coaste, ba au apucat-o frigurile. Nicidecum nu era îndestulită cu mersul lumii și despre toate lucrurile necerut își spunea părerea.

Dar în aceasta dimineață de Marlie mătușa Todora parcă privea dincolo de pereți. În ochii ei strălucea amintirea unei viziuni supranaturale. Vorbi frumos cu toată lumea. Leagănă nepoțelul cel mai mic, și îi șopti cuvinte duioase. Pisicii îi dădu lapte. Și nu spuse ce i se întâmplase. Când i s'a părut că nimeni nu o bagă în seamă, și-a împreunat mâinile pentru rugăciune.

Toți căsenii se minună de aceasta schimbare. În sfârșit Ileanuța, nepoata cea mai mare îndrăzni să-o întrebe: Spune, Bunicuțo, de ce ești așa de bună azi?

La aceasta întrebare bătrâna începu să lăcrimeze. Am viset azi noapte spuse ea că am tors

aici între voi. Oasele aceste bătrâne din mână m'au durut mult. Mă simții foarte rău. O dată furca îmi căzuse din mână și mă lovi la picior. Mă pregătisem să injur, când o dată, nu știu de unde Isus, Mântuitorul a stat înaintea mea. El se uită la mine, zâmbind dulce și dureros, apoi îmi ridică furca și cu dreapta lui arată rana mâinei stângi și a piciorului lui sfânt. „Și pe mine m'a durut” — zise cu vocea lui blândă și dulce. Eu fără cuvânt am căzut în genunchi, sărutându-i rănile arătate. Apoi Isus dispăru.

Eu am rămas fericită, rușinată și schimbată. Când m'am trezit înțelesei însemnătatea visului. Isus așteaptă dela mine să rabd fără cârtire micile mele necezuri și în acest fel să mulțumesc suferințele Lui nemăsurate, răbdate pentru noi, fără cuvânt și nevinovat. De acum înainte voi fi răbdătoare și veselă între orice împrejurări, deoarece știu că ce fericire mă așteaptă, apropierea dulcelui Isus, dacă voi fi răbdătoare până la moarte.

Programul

Festivalului Școlar, dat de elevele liceului de fete „Domnița Ileană” Sighet în cadrul „Congregațiunii Mariane” în zilele de 8 Aprilie, Vineri la ora 17 pentru școlile din Sighet, iar Duminecă în 10 Aprilie ora 17 pentru onoratul public. Festivalul se va ținea în sala festivă a liceului de fete.

Partea I.

1. „Impărate Ceresc” cântat de corul școlii.
2. Conferință de Dg. Elisabeta Dan cl. VIII dirigența Congregațiunii Mariane.
3. Două coruri religioase, executate de corul Școlii, dirijat de D-na prof. Iurca.
4. Recitare de Silvia Dorog cl. II.
5. Solo de Maria Magdalena Dan cl. V.
6. Recitare de Ana Maria Berinde cl. V.
7. Trei bucăți cântate la pian de Silvia Puiu și Moiş Valeria cl. IV. și Olga Bălin cl. III.
8. Tablouri vii: I. Maica Domnului înconjurată de îngeri. II. Ingerul păzitor lângă un copil. III. Isus în Grădina Măslinelor. IV. Răstignirea lui Isus Hristos.

Partea II.

1. Fericirea plăcerii ori a „Faptelor bune”? piesetă în 2 acte și un tablou de Zoralia Bucureanu.
2. Solo: Nemeth Ghizella cl. VII.
3. Recitare: Olga Dan cl. III.
4. Tablou alegoric.

Serviciul de protecția plantelor din Ministerul Agriculturii face cunoscut că merii și perii sunt invadați de gârgărițe cenușii. Fenomenul acesta a luat proporții alarmante. Pentru apărarea contra gârgărițelor cenușii trebuie a stropi pomii

cu soluție cupro-arsenicală, iar unde aceasta e imposibil să se scutoare gângărițele pe o pânză întinsă sub pomi, și să se ardă ca cumva toată roada să fie distrus.

În județul Romanați a ars comuna Dioști, rămânând aproape 250 familii fără acoperiș. Pagubele sunt câteva sute de milioane lei.

„La Croix” din Paris rezumă munca din anul 1937 a Prea Fericitului Părinte, Papa Pius al XI-lea. Ca să putem aprecia măreția acestei munci, scrie „La Croix”, trebuie să știm vârsta înaintată a Prea Fericitului Părinte (80 ani are) și boala lui.

În 14 Martie 1937 a dat enciclica referitoare la situația catolicilor germani, în 19 Martie enciclica intitulată „Divini Redemptoris” contra comunismului. În 29 Septembrie a apărut enciclica cu începutul: „In gravescentibus malis, despre rozar. În anul acesta a reluat Vaticanul relațiile diplomatice cu republica Ecuador care de un jumătate de secol a fost întrerupte. Cu Ecuador 37 e numărul statelor, care în relații diplomatice cu Vaticanul. În 19 Martie a ținut papa primă Liturghia după boala lui. În biserica Sf. Petru a doua zi de Paște, în 28 Martie a ținut Liturghie solemnă. Din Mai până la capătul Octomvrii la Castel Gandolfo audiențele ca și la Roma s’au continuat. În Octomvrie și Noemvrie a dirijat nenumărate instituții religioase. În Decemvrie a prezidat un consistor secret și

unul public, în care s’a adus hotărâri salutare. Pe lângă ocupațiile zilnice a avut grija Congreselor Eucharistice, din Manila, Posen, Lisieux, Tripolis și Madras, pe care le-a organizat și pe participanții lor

i-a însuflețit prin vorbiri la radio. Acum îl ocupă Congresul Eucharistic care se va ține la Budapesta și expoziția de artă bisericească plănuită pe anul 1940.

Din viața catolică

IN PORTUGALIA

studenții catolici au organizat un „an social” destinat pentru răspândirea în toată țara a învățăturilor sociale a Bisericii catolice. Pentru membrii mișcării se țin cursuri speciale. Cardinalul Patriarh din Lisabona a patronat deschiderea solemnă a cursurilor.

IN BELGIA

Ordinul Ursulinelor a sărbătorit un secol dela stabilirea lor în această țară. Serbările s’au ținut cu un fest deosebit în școala întemeiată atunci în orașul Londerzeel. În timpul războiului așezământul lor a fost distrus de o bombă inamică și de atunci surorile au pribegit prin Anglia și Olanda. După încheierea păcii s’au înapoiat în țară și numai după doi ani au avut fericirea să redeschidă vechea școală, unde activează cu atâta râvnă.

IN FRANȚA

Episcopul Ruch din Straburg a sfințit de curând întru preot pe sexagenarul Oratello din Mülhausen, care după moartea soției sale s’a pregătit timp de cinci ani pentru primirea acestei demnități. El are 11 copii dintre cari nouă sunt călugări.

DIN SPANIA

În statele recucerite de către Rillo și Alfambres s’au descoperit noi nelegiuiri săvârșite de către marxști. Astfel două crucifixe au fost purtat într-o procesiune batjocoritoare pe stradă și apoi sfărâmate cu topoarele.

La Per-lors a fost profanată a icoană a Maicii Domnului. Școlarii au fost nevoiți să stea în fața școlii și să asiste la „executarea” ei.

Populația civilă ce s’a reintors după alungarea republicanilor de către trupele naționaliste destăinuiește faptele vandalice săvârșite de către guvernamentali asupra bisericilor și statuelor din regiunea Teruel.

IN POLONIA

Parlamentul a introdus o lege pentru reglementarea devoțiunalelor și a comerțului cu ele. După cum spunea senatorul Zbierski acest comerț trebuie îngrijit, mai ales că aceste obiecte ale cultului sunt pentru credincioși de o mare importanță și nu trebuie să cadă în mâinile necredincioșilor. Până acum evreii vindeau asemenea obiecte emigraților polonezi în America, de unde — bine înțeles — trăgeam un mare beneficiu.

Sfârșitul persecuției școlare din Alsacia.

Guvernul Blum voise acum un an să impună sau renunțarea la învățământul obligatoriu al religiei (și al limbei germane în școlile germane), sau prelungirea școlărității cu un an, adică școală civilă de 9 ani, în ultimul an urmând a se introduce școala laică. Aceasta printr'un decret ministerial, fără legiferare. Intreaga Alsacie-Lorenă s'a opus, iar un cetățean (tată de familie) a dat guvernul în judecată pentru ilegalitate și abuz de putere, — în dauna drepturilor părintești. Cetățeanul a câștigat procesul, căci însuși comisarul guvernului a recunoscut ilegalitatea mă-

surilor așa zise „de guvernământ”, iar tribunalul suprem a anulat decizia guvernului Blum hotărând că o astfel de măsură nu poate fi luată fără lege specială, care însă trebuie să aibă în vedere drepturile de până acuma ale regiunii respective. Iată ceva pentru guvernării noastre, iată adevărat respect de dreptate în Franța, pe care o imităm numai unde nu trebuie.

(După Farul nou)

Pentru comitet răspunde: Titu Berinde

**Tipografia și Librăria
Asociațiunii ptru Cultura
Poporului Român din
Maramureș**

Hârtie și călămară
Toc, creion orice cerneală
Penițe, toc automat
Hârtie de pachetai
Tampoane și sugător
Hârtie în trei color:
Burete ce șterge bine
Și caiete cu foi fine
Creion Hardmut Kohinor
Tușuri în multe color
Cărți frumoase de lectură
Copcii, ace, gumă bună
Chipuri sfinte și rozare
Tipărituri parohiale.
Toate se găsesc aici
Veniți dar voi, mari și mici.

Calendar săptămânal.

10—16 Aprilie 1938.

Isus Cristos

despre pomană și rugăciune.

„Luați aminte să nu faceți faptele voastre cele bune înaintea oamenilor, ca să vadă ei, altfel plată nu veți avea dela Tatăl vostru care este în ceruri. Deci când faceți milostenie, să nu trâmbitezi înaintea ta, orecum fac fățarnicii în sinagogă și pe ulițe, ca să-i slăvească oamenii. Adevăr zic vouă, și-au luat plata lor. Iar tu când faci milostenie, să nu știe stânga ta ce face dreapta ta, ca să fie milostenia ta într'ascuns, și Tatăl tău, care vede într'ascuns, îți va răsplăti ție. Și când te rogi, să nu fii ca fățarnicii, cărora le place să se roage stând în sinagogă și în unghiurile ulițelor, ca să-i vadă oamenii. Adevăr zic vouă, și-au luat plata lor. Iar tu, când te rogi, intră în camera ta și închizând ușa, roagă-te Tatălui tău într'ascuns, și Tatăl tău, care vede într'ascuns, îți va răsplăti ție. Iar rugându-vă, să nu vorbiți multe ca păgânii, ei cred că în vorba lor multă se vor asculta. Deci nu vă asemănați lor, căci știe Tatăl vostru de ce aveți trebuință, mai înainte de a cere voi dela dânsul”.

(Matei VI, 1—9)

10. Dumineca V. din post.

Ap. Evr. 9, 11—14. Evg. Marcu

10. 32—45.

M. Terentie și soții

11. Luni Ep. Antipa

12. Marți Ep. Vasile

13. Mercuri Papa Martin

14. Joi Ap. Aristarh

15. Vineri M. Crescent

16. Sâmbătă M. Agapia

La 15 Aprilie soarele răsare la 5'12,
apune la 18'48 minute.